मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।अग्नीन्द्रमित्रावरुणाश्विभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्राः, २-६ भगः, ७ उषसः। त्रिष्टुप्, १ जगती।

प्रातर्मिं प्रातरिन्द्रं हवामहे प्रातर्मित्रावरुणा प्रातर्श्विना।

प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातः सोममुत रुद्रं हुवेम॥ ७.०४१.०१

प्रातः- प्रभाते । अग्निम्- पावकं सत्कतुम् । इन्द्रम्- परमैश्वर्यसम्पन्नं देवम् । हवामहे- आह्वयामः । मित्रावरुणा । स्नेहाधिदेवता मित्रः । ऋताधिदेवता वरुणः । अश्विना- प्राणेशनशक्तिप्रतीकौ । भगम्- सौभाग्याधिदैवतम् । पूषणम्- पोषकं सूर्यमात्मानम् । ब्रह्मणस्पतिम्- मन्त्रगणपतिं वाचस्पतिम् । सोमम्- रसाधिदैवतम् । उत- अपि च । रुद्रम्- द्रवणाधिदैवतम् । हुवेम- आह्वयामः ॥१॥

प्रातर्जितं भर्गमुग्रं हुवेम <u>व</u>यं पुत्रमदितेयीं विधर्ता।

आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजां चिद्यं भगं भुक्षीत्याहं॥ ७.०४१.०२

प्रातः- प्रभाते । अदितेः- अखण्डप्रकृतेः । पुत्रम्- वत्सम् । यः । विधर्ता- विशेषधारकः । तम् । जितम्- जयशीलम् । भगम्- सौभाग्याधिदैवतम् । उग्रम्- वीरम् । वयम् । हुवेम- आह्वयामः । आध्रः- दिरद्रः । चित्- अपि । यम् । मन्यमानः- ध्यायन् । तुरश्चित्- त्वरमाणः । यम् । भगम्- सौभाग्याधिदैवतम् । भिक्ष- सौभाग्यं विभज । इति । आह्- अवदत् । राजा- स्वामी । चित्- अपि । यं भगं भक्षीत्याह् तं हुवेम ॥२॥

भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धियमुद्वा द्दन्नः।

भगु प्र णौ जनयु गोभिरश्वैर्भगु प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम॥ ७.०४१.०३

भग- सौभाग्याधिदैवत । प्रनेतः- प्रकर्षनेतः । त्वम् । सत्यराधः- अवितथसिद्धियुक्तः । नः-अस्मभ्यम् । ददन्- यच्छन् । धियम्- अस्माकं बुद्धिम् । उदव- रक्ष । नः- अस्मभ्यम् । गोभिः- धेनुभिश्चिद्रिश्मिभः। अश्वैः- तुरगैः प्राणैः। सम्पदम्। प्र- प्रकर्षेण। जनय- सृज। नृभिः नृवन्तः-वीरयुक्ताः। प्र- प्रकर्षेण। स्याम- भवेम॥३॥

उतेदानीं भगवन्तः स्यामोत प्रीपृत्व उत मध्ये अह्वाम्। उतोदिता मघवन्सूर्यस्य वयं देवानां सुमृतौ स्याम॥ ७.०४१.०४

उत- अपि च । इदानीम्- अद्य । भगवन्तः- सौभाग्यवन्तः । स्याम- भवेम । उत- अपि च । प्रपित्वे- अहिन प्राप्ते । उत- अपि च । अह्नां मध्ये- मध्याह्ने । सूर्यस्य उदिता- सूर्योदये । मघवन्- धनवन् । वयम् । देवानाम्- देवतानाम् । सुमतौ- शोभनमत्याम् । स्याम- भवेम ॥४ ॥

भगं एव भगवाँ अस्तु देवास्तेनं वयं भगवन्तः स्याम। तं त्वां भग सर्वे इज्जोहवीति स नौ भग पुरएता भवेह॥ ७.०४१.०५

भगः- सौभाग्याधिदेवता। एव। भगवान्- सौभाग्यसम्पन्ना। अस्तु- भवतु। देवाः। तेन- तया सौभाग्याधिदेवतया। वयम्। भगवन्तः- सौभाग्यवन्तः। स्याम- भवेम। भग। तम्- अमुम्। त्वाम्- भवन्तम्। सर्वो जनः। जोहवीति- आह्वयति। सः- असौ त्वम्। नः- अस्माकम्। पुरएता- पुरोगामी। इह- अत्र। भव॥५॥

सर्मध्वरायोषसौ नमन्त दधिकावेव शुचेये पदाये।

अर्वाचीनं वसुविदं भगं नो रथमिवाश्वां वाजिन आ वेहन्तु॥ ७.०४१.०६

शुचये- परिशुद्धाय। पदाय- गमनाय स्थानाय वा। उषसः- प्रभात्य इत्याधिभौतिके। विद्या इत्याध्यात्मिके। दिधकावेव- अश्व इव। अध्वराय- अस्माकं ध्वररिहतकर्मणे। सं नमन्त। वाजिनः- वेगशीलाः। अश्वाः- तुरगाः। रथिमव। नः- अस्मान् प्रति। वसुविदम्- सम्पल्लम्भकम्। अर्वाचीनम्- अस्मदिभमुखम्। भगम्- सौभाग्याधिदैवतम्। आ वहन्तु- प्रापयन्तु॥६॥

अश्वावतीर्गोर्मतीर्ने उषासौ वीरवितीः सर्दमुच्छन्तु भुद्राः। घृतं दुर्हाना विश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्तिभिः सद्गी नः॥ ७.०४१.०७ अश्वावतीः- प्राणतुरगवत्यः । गोमतीः- चिद्रिश्मयुक्ताः । वीरवतीः- वीरयुक्ताः । भद्राः- कल्याण्यः । उषासः- ज्ञानोद्यदेवताः । सदम्- सर्वदा । उच्छन्तु- तमो विवासयन्तु । घृतम्- ज्योतिः । दुहानाः । विश्वतः- सर्वतः । प्रपीताः- प्रवृद्धाः । यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥७ ॥

